

козъ чловѣцы които бы были благополучны да иматъ само еднаж мисль !

— Е, добръ ! ако не съмъ способенъ да имамъ пиядесать, имамъ поне еднаж, която не мя оставя отъ единъ часъ насамъ.

— И азъ ще ви ъж кажа, както и другитѣ, които имахте понапредъ.

— Добръ, Марійке; кажи ъж тогазъ, тѣзи мисль, ако ъж угаждашъ; кажи ми ъж ты самѣ самичка, това много ще мя зарадва.

— Преди единъ часъ, отговори тя, вамъ ви ся искаше да похапнете. . . . а сега ви ся иска да поспите.

— Марійке, азъ съмъ единъ простъ говедаръ, но наистинѣ ты мя зимащъ за единъ волъ. Ты си едно лошаво момиче, и азъ гледамъ чи тебѣ не ти ся ще никакъ да ся разговаряшъ съ мене. Легни си, прочее, да поспишъ, това ще е по-добръ отъ колкото да критикувашъ одного чловѣка, който не е весель.

— Ако искате да ся разговоримъ, нека ся разговоримъ, каза момичето, като полулегна близу до момчето и като си опрѣ главѣтъ о самарѣтъ. Вый сте обезпокоены, а еще и като смутены, Германе, и въ това вый не ся показвате мжжъ съ юнашко сърдце. Какво не бы требало да кажа и азъ, ако да не ся браняхъ самѣ противъ собственѣтъ си скърбъ ?